

متن پرسش

با سلام به استاد عزیز و گرامی: از کجا بفهمیم که عبادت‌هایمان از روی نفس هست و امسال در ماه مبارک رمضان شب تا سحر تا توانستم بیدار بوم و نمازها که مفاتیح وارد شده و صد رکعت در شب قدر خواندم تند تند خوندم نشسته و ایستاده خوندم تمام دعا ماه را خواندم و تمام دعای روز ماه خوندم بعضی مواقع خسته بوم نخودم آیا اینها از روی نفس نباشد و چگونه محبت غیر خدا از وجودمان برود؟ محبت بچه و همسر برود بیرون؟ چون خیلی علاقه به فرزند و همسر دارم باید چه کارکنم؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چرا باید امیدوار به رحمت الهی نباشیم؟! به هر حال به ما فرموده اند: «گرچه بهشت اش نه به کوشش دهند / آنقدر ای دل که توانی بکوش» آری! هم امیدوار به قبول عبادات خود باشید و هم مثل همه انسانهای متعادل، محبت همسر و فرزند خود را در خود پاس بدارید. موفق باشید